

ΒΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ.

ΤΑ ἐπόμενα τεμάχια ἐκ τῆς βίβλου τοῦ Ἰὼβ ἀνέγνων πάντοτε μετ' ἄκρας ἀγαλλιᾶσθως. Περιγράφουσι τὴν πολιτείαν τοῦ ἀγίου ἐκείνου εἰς τὰς ἡμέρας τῆς εὐδαιμονίας του· εἶναι δ' εἰκὼν ἐλεήμονος καὶ καλοκάγαθου ἀνδρὸς ὡραιότερα ὅποιασδήποτε εἰς ἄλλο βιβλίον εὐρισκομένης.

«Ὡ νὰ ἤμην ὡς τοὺς παρελθόντας μῆνας, ὡς τὰς ἡμέρας ὅτε ὁ Θεὸς με ἐφύλαττεν· ὅτε ὁ λύχνος του ἐφεγγεν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς μου, καὶ με τὸ φῶς του ἐπεριπατοῦσα εἰς τὸ σκότος· ὅτε ὁ Παντοδύναμος ἦτον ἀκόμη μετ' ἐμοῦ, καὶ τὰ παιδιά μου τριγύρω εἰς ἐμέ· ὅτε ἐπλυνα τὰ βήματά μου με βούτυρον, καὶ ὁ βράχος ἔχυνε δι' ἐμέ ποταμούς ἐλαίου.

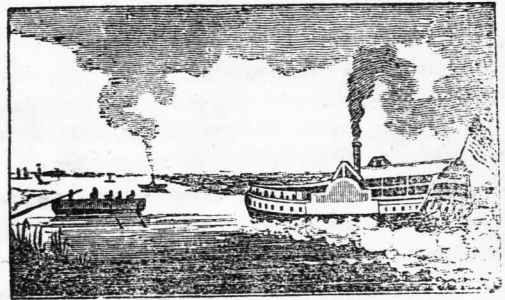
«Ὅτε τὸ ὠτίον με ἤκουεν, εὐθὺς καὶ με ἐμακάριζε· καὶ ὅτε ὁ ὀφθαλμὸς με ἐβλεπεν, ἐμαρτυροῦσεν ὑπὲρ ἐμοῦ· διότι ἐλευθέρωνα τὸν πτωχόν, ὁ ὁποῖος ἐφῶναζε, καὶ τὸν ὀρφανόν, ὅστις δὲν εἶχε βοηθόν. Ἡ εὐλογία ἐκείνου, ὅστις ἦτον εἰς ἀκμὴν νὰ χαθῇ, ἦλθεν ἐπάνω μου, καὶ ἔκαμνα τὴν καρδίαν τῆς χήρας νὰ φάλλῃ ἀπὸ χαράν. Ἐγὼ ἤμην ὀφθαλμὸς εἰς τὸν τυφλόν, καὶ ποὺς εἰς τὸν χωλόν· ἤμην πατήρ εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ τὴν κρίσιν τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζα ἐξιχνίαζα.

«Δὲν ἔκλαυσα ἐγὼ διὰ ἐκείνον, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο εἰς σκληρὰς ἡμέρας· δὲν ἐλυπήθη ἡ ψυχὴ μου διὰ τὸν πτωχόν· Ἄς με ζυγίσῃ εἰς τὰ ζύγια τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἄς γνωρίσῃ ὁ Θεὸς τὴν ἀκεραιότητά μου. Ἄν κατεφρόνησα τὴν κρίσιν τοῦ δούλου μου ἢ τῆς δούλης μου, ὅταν αὐτοὶ ἐκρίνοντο με ἐμέ, τί λοιπὸν νὰ κάμω, ὅταν σηκόνεται ὁ Θεός· καὶ ὅταν ἐπισκέπτεται, τί θέλω ἀποκριθῇν εἰς αὐτόν; Ἐκεῖνος, ὅστις ἔκαμεν ἐμέ, δὲν ἔκαμε καὶ ἐκείνον;

«Ἄν ἠρνήθην εἰς τοὺς πτωχοὺς τὴν ἐπιθυμίαν των, ἢ ἐφείρα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς χήρας, ἢ ἐφαγα μόνος τὸ ψωμίον μου, καὶ ὁ ὀρφανὸς δὲν ἐφαγεν ἀπὸ αὐτοῦ· ἂν ἶδα τινὰ νὰ χάνεται δι' ἐλλείψιν φορεμάτων, ἢ πτωχὸν χωρὶς σκέπασμα· ἂν οἱ νεφροὶ του δὲν με εὐλόγησαν, καὶ δὲν ἐξερμάνθη με τὸ μαλλίον τῶν προβάτων μου· ἂν ἐσήκονα τὴν χεῖρά μου ἐναντίον τοῦ ὀρφανοῦ, ὅταν ἶδα ὅτι ὑπερίσχυα εἰς τὴν πύλην· νὰ πέσῃ ὁ βραχίον μου ἀπὸ τὸν ὦμόν μου, καὶ ἡ χεὶρ μου νὰ συντριφῇ ἀπὸ τὸν ἀγκῶνα!

«Ἄν εὐφράνθην εἰς τὸν ἀφανισμόν ἐκείνου, ὅστις με ἐμισοῦσεν, ἢ ἐπεχάρην ὅτε τὸν εὕρηκε κακόν· (ἐγὼ κἀν δὲν ὑπέφερα τὸ στόμα μου νὰ ἀμαρτήσῃ, εὐχόμενος κατάραν εἰς τὴν ψυχὴν του)· ἂν οἱ ἄνθρωποι τῆς σκηνῆς μου δὲν εἶπαν, Τίς νὰ μᾶς δεῖξῃ ἄνθρωπον, ὅστις δὲν ἐχόρτασεν ἀπὸ τὰ σφακτά του, (ὁ ξένος δὲν ἐξενυκτοῦσεν ἐξω)· ἥνοιγα τὴν θύραν μου εἰς τὸν διαβάτην· ἂν ὁ ἀγρὸς μου φωνάζῃ ἐναντίον μου, καὶ κλαίωσιν ὁμοῦ τὰ αὐλάκια του· ἂν ἐφαγα τὸν καρπὸν του χωρὶς μισθόν, ἢ ἔκαμα νὰ ἐκβῇ ἡ ψυχὴ τῶν γεωργῶν αὐτοῦ· ἄς φυτρώσωσι τρίβοι ἀντὶ σίτου, καὶ ζιζάνια ἀντὶ κριθαρίου.

ΩΦΕΛΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ.

Ἀτμόπλοια ἐπὶ τοῦ Μισισσιπίπου.

Ἡ ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΣ ΜΗΧΑΝΗ ἀναντιρρήτως εἶναι μία τῶν σημαντικωτάτων ἐφευρέσεων, ὅχι μόνον διὰ τὴν γιγαντικὴν αὐτῆς δύναμιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πολύμορφον χρῆσιν· καθότι σχεδὸν εἰς πᾶσαν τέχνην, ἥτις ἀπαιτεῖ μηχανῶν ἀπλῶν ἢ συμπλεγμένων κινήσιν, ἡ κίνησις αὕτη δίδεται ὑπὸ τῆς ἀτμοκινήτου μηχανῆς κατὰ τρόπον πολὺ ἐντελέστερον καὶ δραστηριώτερον παρὰ διὰ μέσου ὅποιασδήποτε ἄλλης δυνάμεως. Ἄλλ' ἐκ τῶν πολυειδῶν ἐφαρμογῶν τῆς ἀξιολόγου ταύτης μηχανῆς οὐδεμία ἐστάθη πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ὠφελιμωτέρα τῆς γενομένης εἰς τὴν ναυτιλίαν. Πόσον θαυμασίως εὐκόλυνε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ἐπιμίσχιν τοῦ πολιτισμένου κόσμου! Ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων, λέγει συγγραφεὺς νεώτερος, ἐχλεύασε τοὺς ἀνθρώπους ἡ τῶν ἀνέμων καὶ κυμάτων ἀκαταστασία· ὑπὸ τούτων ἀντετάσσετο ἐμφραγμα εἰς τὴν πρόδον τῆς ναυτιλίας, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἴσχυσαν νὰ ὑπερβῶσιν αἱ τῶν νεωτέρων πολυθρύλλητοι βελτιώσεις· κατὰ συνέπειαν δὲ, ἡ τῶν ταξειδίων παροιματικὴ ἀδηλότης ἐξηκολούθει νὰ τάσσεται μεταξὺ τῶν τῆς ζωῆς ἀδιωρῶτων βασάνων. Ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ ταξειδίων ὀλίγων ὥρων ἠδύνατο εἰς ἡμέρας νὰ μακρυνθῇ, οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ποταμοὶ, καὶ οἱ κόλποι καὶ μυχοὶ τῆς θαλάσσης, οἱ μακρὰν εἰς τὰ τῆς ξηρᾶς ἐνδότερα διαπερνῶντες, ἀντὶ τὰ μέγιστα τὸ ἐμπόριον νὰ ὠφελῶσιν, ἐμπόδιζαν μᾶλλον, εἰς πολλὰς περιστάσεις, τὴν ἐσωτερικὴν τῶν ἀνθρώπων συγκοινωνίαν· ὡς δὲ πρὸς τοὺς ποταμοὺς, πολύπονος καὶ ἀνωφελὴς ἦτον ὁ ἀνάπλους αὐτῶν, — ἡ κατὰ τοῦ ρεύματος γινόμενος. Κάμμιαν δύναμιν δὲν εἶχαμεν ἱκανὴν νὰ κατορθώσῃ τοῦτο. Ἡ ὠφέλεια τῶν ποταμῶν, ὡς ὀργάνων ἐσωτερικῆς συγκοινωνίας, ἦτο κατὰ συνέπειαν πολὺ περιωρισμένη· καὶ ποτὲ πλοῖα δὲν εὐρίσκοντο ταξειδεύοντα ἐπὶ τινος τῶν μεγάλων ποταμῶν, ἐπειδὴ κατὰ μίαν μόνον διεύθυνσιν ἠδύνατο νὰ προοδεύωσι, τουτέστι καταπλέοντα. Ἦσαν ἄχρηστοι, ἐκτὸς διὰ τοῦτο μόνον· εἰς πᾶσαν δὲ χώραν ἢ διὰ τῶν ποταμῶν καὶ τῆς θαλάσσης συγκοινωνία ἦτο κεκολοβωμένη καὶ ἀτελής.

Πρὸς διασάφησιν τῶν παρατηρήσεων τούτων, καταχωρίζομεν ἐκ τοῦ Ἡροδότου τὰ ἐφεξῆς·—Τῶν Ἀσσυρίων τὰ πλοῖα, ὅσα ὑπάγουσιν διὰ τοῦ Εὐφράτου εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ὄντα στρογγύλα, ὅλα εἶναι δερμάτινα.